

20-09-

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ καὶ τῆς Συνοδείας αὐτοῦ

ΟΡΘΡΟΣ

Ἰηχος 4 Πα

$\bar{\chi}^M$ π^q Θ Π Δ Δ π^q
 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

^Π
^{π ρ} ^Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν
^Δ ^Δ ^Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
^Π
 νο μα τι Κυ ρι ου ^{π ρ}

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὦχος 4^ο Πα

π
π
π

Ἄ γρευ θεις ου ρα νο θεν προς ευ σε βει

αν εν δο ξε τη του σοι ο φθεντος δυ να

α μει δι ε λα φου Ευ στα θι ε ποι κι

λους κα θυ πε στης πει ρα σμους και η θλη

σας λαμ πρως υ περ Χρι στου συν τη θει α

σου συμ βι ι ω και τοις υι οις φαι δρυ νων

τους βο ων τας σοι δο ο ξα τω δε δω

κο τι σοι ι σχυν δο ξα τω σε ε στε

φα νω σαν τι δο ξα τω δει ξαν τι σε εν παν

τι Ι ωβ παμ μα καρ δευ τε ρον

Δόξα...

Ἐπερον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος δὲ Δι

Γ
Δ

Οἱ Μαρτυρες σου Κυρι εν τη

α θλησει αυ των στε φανους ε κο μι σαν

το της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η

μων σχοντες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

νους κα θει λον ε θραυσαν και δαι μονων τα

α νι σχυ ρα θρα α ση αυ των ταις ι

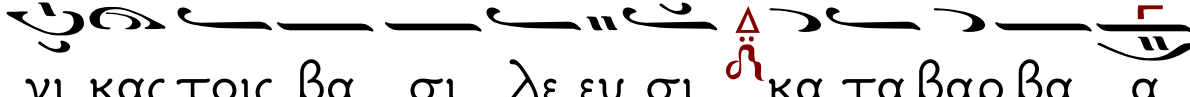
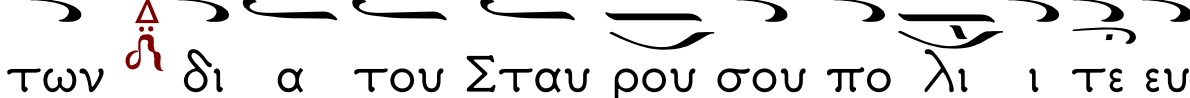
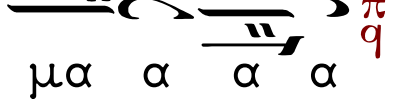
κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω στον τας ψυ

χας η μων

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος 4 Πα

^{χ^π}
^{π⁹} ^Δ
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ και
 + ^{π⁹}
 ευ λο γη σον ^Δ την κλη ρο νο μι αν σου
 ^Δ
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ βα α
 ^{π⁹}
 ρων δω ρου με νος ^{π⁹} και το σον φυ λα ατ
 ^Δ
 των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 ^{π⁹}
 μα α α α

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄστρον φαεινόν, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἀνέτειλας ἡμῖν, προσκληθεὶς οὐρανόθεν, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων σου, καταυγάζων τὰ πέρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πάντες, θεοφρον Εὐστάθιε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον.*

Τὸν τίμιον Σταυρόν, τὸ σωτήριο ὄπλον, ὑψοῦντες εὐλαβῶς, τῷ Σωτῆρι βοῶμεν· Φιλάνθρωπε Κύριε, ὁ ἐν τούτῳ θελήματι, σῶζων ἅπαντας, καθηλωθεὶς ἐκουσίως, τάς ψυχὰς ἡμῶν, τῆς τοῦ ἐχθροῦ ῥῦσαι βλάβης, Σταυροῦ σου τῇ χάριτι.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ἤκουσας Ἄγιε, τῆς του Κυρίου φωνῆς, καλούσης πρὸς δόξαν σε, τῆς αἰδίου ζωῆς, τὴν πρόσκαιρον εὐκλειαν, ἔλιπες θεοφρόνους, οὐρανόφρονι γνώμῃ, χαίρων δὲ ἡγωνίσω, ὥς καλὸς στρατιώτης, τοῦ πάντων βασιλέως, παμμάκαρ Εὐστάθιε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Ὡς ὄπλον ἀήττητον, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρόν, χερσὶν ἀναλάβωμεν, καὶ πρὸς τὴν πάλην ἐχθροῦ, τοῦ πλάνου ἐξέλθωμεν· φρίττει γὰρ τὸ σημεῖον, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη, ὅπερ πιστοῖς παρέχει, ἀπροσμάχητον κράτος· καὶ ἅπαντες δοξάσωμεν, Χριστοῦ τὴν συγκατάβασιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Εν τῷ Σταυρῷ σοι ὁραθεὶς καθηλωμένος, ὁ διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σε καταυγάσας, τῶν μελλόντων σοι προέγραψε τὴν εἰκόνα· ἐπ' ὧμων γὰρ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβὼν, ποικίλως ἐδοκιμάσθης ἐν πειρασμοῖς, καὶ εἰς τέλος κατήσχυνας, τὰς μεθοδείας τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλήσας ὡς ἀσώματος, Ἀθλοφόρε Εὐστάθιε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτὴρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθρούς, ἀνεῖλεν ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὁρῶν, θανάτου κράτος λύοντα, καὶ τὸν ἄδην σκυλεύοντα.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος ᾠδῆς

Ἐκ νεοτητοοσμου πολλαα
 πολεμει μεπαθη αλλαυτοςαντιλα
 βου καισωσον Σωτηρμου
 Οιμισουντες Σιωναισχυνθητεα
 ποτου Κυριου ως χορτοςγαρπυριε
 σεσθεα πεζηραμμενοι
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
 ω Πνευματι
 Αγιω Πνευματι πασαψυχη ζω
 ου ουται καικαθαρσειυψουται λαμπρυνε

Π Β
 6 λ 6 λ
 ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε

6 λ
 ρο κρυ φι ως

χ Μ 6 λ χ Β
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

6 λ
 τον αι ω νων α μην

Π Β 6 λ
 Ἁ γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα

Π Β 6 λ
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

6 λ
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

6 λ
 Προ κεί με νον Ἦχος δ' Θ αυ μα στο ο ος ο

6 λ (δὶς)
 Θε ος εν τοις α γι οις αυ του

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
 ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸ τρίτον. 6 λ
 Θ αυ μα στο ο ος ο Θε
 8

 ος εν τοις α γι οις αυ του ου ου

Ὁ Χορός:
καὶ τῷ πνευματί σου

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δ'

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις των Α θλο φο ορων πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων αμην

Ταις της Θεο τοκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

Εἶτα οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ οἱ δύο τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς.

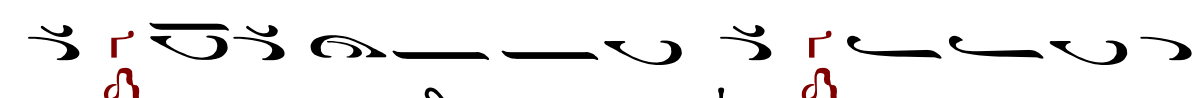
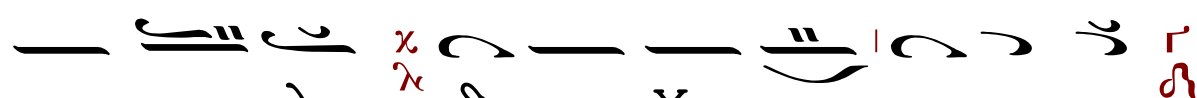
Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠχος λ̣η̣ — Γα.

 Σταυρον χα ρα ζας Μω σης επ ευ θει

 ας ραβδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ι

 σρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε ε πι στρε πτι

 κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι κρο τη σας η νω

 σεν επ ευ ρους δι α γρα ψας το α ητ τη

 τον ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν

 τω Θε ω η μων ο τι δε δο ζα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου
 πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν
 μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς,

τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ
κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους· διὸ
Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Γ Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν
του πα θους εν ε αυ τω προ ε φη νε των ι
ε ρων με σου με νος Σταυ ρω δε σχη μα τι
σθεις τε τα με ναις τρο παιον πα λαμαις η γει ρε
Γ το κρα τος δι ο λε σα ας Α μα ληκ του πα
νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ζα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος,
φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος·
καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν
συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν
τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ

ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄ νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης
α κος φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο
βο λου δη γ μα τος και ζυ λω τυ υ πω Σταυ
ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ σε δη
σεν εγ καρ σι ον εν του τω ω θρι αμ βευ σας
το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω
Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ
τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ
θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη
φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ· καὶ πίστις
ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὑ πε δει ζεν ου ρα νος του Σταυρου
 το τροπαιον τω ευ σε βει ασκρατορι και Βα
 σι λει θε ο φρο νι εχ θρων εν ω δυ σμε
 νων κα τε βλη θε φρυ αγμα α πατη α νε
 τραπη δε και πι στις εφη πλω θε η γης τοις
 πε ρα σι θει ει α δι ο Χριστω α σωμεν
 τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

Κανών α' τοῦ Ἀγίου.

Ὠδὴ α'.

Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ λόγῳ, τὸ τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταῖς ἱκεσίαις σου, καθυποτάξας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημεῖν παρασκεύασον, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῶν σῶν ἀγώνων παμμακάριστε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Πανάριστε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς σε ἐκάλεσεν, ἐπιφανεῖς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰοβόλων ἐκλυτρούμενος.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γοφίας, τῆς ἀνωτάτῳ ἔμπλεως, Μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθειρομένου πλούτου καὶ τρυφῆς, οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανευσεβῶς προέκρινας, πανοικεσία στεφανούμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον.**

Εὐρών σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης, τῆς κτίσεως ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός, σαρκωθῆναι ηὐδόκησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προμηθούμενος.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου.
 Ὡδὴ α'.
 ᾠδὴ πλ. δ'.
 Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πειρατηρίων ἀβλαβῶς τὸ πέλαγος, Μάρτυς διέπλευσας, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, αὐραῖς κυβερνώμενος· καὶ νῦν πρὸς ὄρμον ἄκλυστον, πανοικεῖ ὡς ὠρμίσθης, εἰρήνην δίδου Εὐστάθιε, τοῖς εἰλικρινῶς εὐφημοῦσί σε. Δὶς

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπ' οὐρανοῦ ὥσπερ ὁ Παῦλος ἔσχηκας, τὴν κλῆσιν Ἄγιε, ὡς θεοφανείας, μυστικῆς ἡξίωσαι· ὁ γὰρ Χριστὸς φωνήσας σε, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀποκαλύπτει τὴν χάριν σοι, Μάρτυς προειδώς σου τὴν πρόθεσιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων θείων μετασχὼν Εὐστάθιε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῆς υἰοθεσίας, πανοικεῖ ἡξίωσαι, τῆς οὐρανίου Ἄγιε, καὶ σοφῶς ἀνεδέξω, τῆς ἀρετῆς τὸ γυμνάσιον, οἷα στρατηγὸς ὑπερθαύμαστος.

Δόξα...

Οἱ ἐκ μηροῦ σου ὡς φυτὰ ἀμάραντα,
ἀναβλαστήσαντες, τῆς ἀπ' οὐρανοῦ σοι,
ἐνεχθείσης χάριτος, τὸ φέγγος εἰσδεξάμενοι,
κοινωνοί σοι τῶν ἄθλων, καρτερικῶς
χρηματίζουσι, σὺν τῇ ὁμοζύγῳ Εὐστάθιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἰερουργεῖ τῷ ἐκ τῆς σῆς ἐκλάμψαντι,
νηδύος Ἀχραντε, Ζωοδότῃ Λόγῳ, καὶ τῶν ὅλων
Κτίσαντι, ἡ νοερὰ καὶ ἄϋλος, τῶν Ἀγγέλων
οὐσία, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα, αἶνόν σοι
ἀσιγητον ἄδοντα.

Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

Παβδος εἰς τυπον του μυ στη ρι ου πα
 ρα λαμ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ
 κρι ι ι νει τον ι ε ρε α τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ζην θη η σε ζυ υ λον Σταυ ρου εις
 κρατος και στερε ε ω ω μα Δις

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος,
 ἀπειθοῦντι λαῶ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς
 θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς
 ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡς ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ

δωρ α κρο το ο μος α πει θουν τι λα ω και
 σκλη ρο καρ δι ω της θε ο κλη του ε
 δη λου Εκ κλη σι ας το μυστη ριον ης
 ο Σταυ ρος το κρατος και στερε ε ω ω μα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ
 σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ
 ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς
 καύχημα, καὶ Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Πλευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης
 υδωρ συν αι μα α τι ε ξε βλη θη εγ και νι
 ζον δι α θη κην και ρυ πτι κον α
 μαρ τι ας των πισ των γαρ Σταυ ρος καυ χη

ἡ μα^Δ και Βα^Δ σι λεων κρατος και στερε⁵ ε ω ω
μα^ν

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ γ'.

ᾠδὴ δ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Στίχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέφερες πειρασμῶν, τὰς τρικυμίας καρτερῶς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικός τε στερούμενος.

Στίχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡθέντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παῖδές σου, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θήρας νοητοὺς ἐτροπώσαντο.

Στίχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς Ἐνδοξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς ἀταπείνωτον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον.**

Ἀγνείας τὸ καθαρὸν, καὶ παρθενίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταφθάσας διώκων, τὸ ὄραθὲν θήραμα,
ὑπ' αὐτοῦ σοφῶς ἐθηρεύθης, μάκαρ Εὐστάθιε·
σὺ γὰρ ἠξίωσαι, ἀποκαλύψεως θείας· ὅθεν
ἀνεπτέρωσαι, Χριστοῦ τῷ ἔρωτι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλασμὸν σωτηρίας, καὶ καινισμόν
πνεύματος, καὶ υἱοθεσίαν τὴν θείαν, πανοικεῖ
ἔλαβες, ἀναγεννήσεως, ζωοποιοῦ ἀπολαύσας,
δι' ὕδατος ἔνδοξε, ἐν θείῳ Πνεύματι.

Δόξα...

Εκ χειρῶν ἀρπαγέντες, τῶν πατρικῶν
ἔνδοξοι, τὸν δεσμὸν τῆς θείας ἀγάπης, οὐ
διερρήξατε, εἰ καὶ διέστητε, σωματικῶς ἀπ'
ἀλλήλων· χεὶρ γὰρ Παντοκράτορος, ὑμᾶς
ἀνείληφε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Υπερτέρα ὑπάρχεις, τῶν οὐρανῶν τέξασα,
τὸν τοὺς οὐρανοὺς ὡσεὶ δέρριν, Ἀγνὴ
ἐκτείναντα· ὅθεν οὐράνωσον, τὴν γεωθεῖσαν
ψυχὴν μου, ἱερῷ φρονήματι, ἐμπολιτεύεσθαι.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνοις ὑπεραθλῶν, νέος ἀνηγόρευσαι, Ἰὼβ Μάρτυς πανένδοξε· τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, Θεῷ ἡὺχαρίστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, τῶν ἀγώνων ὡς νίκης, βραβεῖον παρέσχε σοι, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, Ἀθλοφόρε Εὐστάθιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν γῆν, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἡ σεμνή, Ἑλένη καὶ πίμπλησι, χαρᾶς κόσμου τὸ πλήρωμα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑφοῦσθαι ἐν πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια· ὅπερ καὶ δεικνῦσα, τῷ υἱῷ ἀνεβόα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, τοῦ προσκυνεῖν μετὰ πόθου, Σταυρὸν καὶ τὰ Πάθη Χριστοῦ.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἰὼβ ἔμψυχον ἄγαλμα καὶ τῶν Μαρτύρων κοινωνὸν καὶ ἀκροθίνιον ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε Ἀθλοφόρε· Ὡς ὁ Παῦλος γὰρ θεόκλητος γενόμενος, ἐμεγάλυνας τὸν Λόγον δι' ἀθλήσεως. Ὅθεν κράζομεν· χαίροις Μάρτυς Εὐστάθιε.

Ἐπερον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, παμμάκαρ μιμησάμενος, καὶ τούτου πιών, προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιος καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑμνον μοι δώρησαι ὁ Θεός μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν νυνί, τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, ὅπως εὐρύθμως ἐγκωμιάσω, τὸν γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐστάθιον, τὸν νικητὴν ἐν πολέμοις ἐχθρῶν γεγονότα ἀεὶ, τὸν μέγαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ χορῶ τῶν Μαρτύρων ἐκλάμπαντα· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλει ἀπαύστως σοι, μετ' Ἀγγέλων ὁ πάνσοφος, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Στίχοι.

Εὐστάθιον βοῦς παγγενῇ χαλκοῦς φλέγει,
Καὶ σὺ παγγενῇ τοῦ Θεοῦ σῶζεις Λόγε.
Εἰκάδι Εὐστάθιος γενεῇ ἅμα ἐν βοῖ καύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου τοῦ Καταφλώρου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Ὑπατίου Ἐπισκόπου, καὶ Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου.

Στίχοι.

Ὑπὲρ πανάγων Ὑπάτιον εἰκόνων,
Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάττουσιν ἄνδρες αἱμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων, Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Μαξίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Πολλὰ θλιβέντες Μάξιμος καὶ Μαρτίνος,
πολλῶν ἐπαίνων ἀξιούσθων οἱ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Ἀρτεμιδώρου καὶ Θαλοῦ.

Στίχοι.

Ἀρτεμίδωρον καὶ Θαλὸν κτείνει ξίφος,
Μὴ προσκυνοῦντας Ἄρτεμιν ξενοκτόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μελετίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχοι.

Ζωῆς ρεούσης οὐ μέλει Μελετίῳ·
Ὅθεν τελευτᾷ, πῶς ἂν εἴποις; ἡγάπα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ὁμολογηταῖς
μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Ὁ Ἰωάννης σὺν δεκαπλῇ τετράδι,
στερρῶς ὑπῆλθε τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

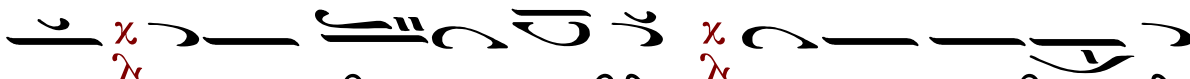
Ὁ Ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Ἰλαρίων, ὁ Κρής,
ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ
1804, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὁ Ἰλαρίων διττὸν εἴληφε στέφος,
Ὅσιος οἷά τε ἀθλητῆς Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἦχος λη' Ὡδὴ α'
 ταυ ρον χα ρα ζας Μω

 σης επ ευ θει ας ρα βδω την Ε ρυ θραν δι

 ε τε με τω Ισ ρα η λ πε ζευ σαν τι την δε

 ε πισ τρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μασι

 κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψας

 το α ητ τη τον ο πλον δι ο Χρι στω

 α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα

 σται
 Ὡδὴ γ'
 Ρα βδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου

 πα ρα λαμ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ

κρί 1 1 νει τον 1 ε ρε α τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α

νυν ε ζην θη η σε ζυ υ λον Σταυ ρου

Α' εις κρατος και στερε ε ω ω μα

Ωδὴ ε' Γισα κη κο α Κυ ρι ε της οι κο

νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον κα τε

νο η σα τα ερ γα σου και ε δο ζα σα

σου την θε ο τη τα

Ωδὴ ε' Ὡ τρι σμα κα ρι ι στον ζυ υ υ λον

εν ω ε τα α θη Χρι στος ο Βα σι λευς

και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν ο ζυ λω

α πα τη σας τω εν σοι δε λε α σθεις

Θε ω τω προ σπα γεν τι σαρ κι τω πα ρε

χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαι αις η η

μων

Ὡς τ' ἴσθις ἡμῶν τοι οὐ θηροὺς ἐν σπλααγχνοῖς

πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ

πε τα σας το σω τη ρι ον πα θος προ δι

ε τυ υ που σα φως ο ο θεν τρι η με ρος

εκ δυς την υ περ κο σμιον Α να στα α

σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι

προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον

φω τι ι σα αν τος

Ως εκ νο ον προ στα γ μα τυ ραν

νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε

ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ

γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τω ω

σε θυ μος θη ρι ω δης ουου πυρ βρο μι

ον α λλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ μα

α τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α λλον ο υ

πε ρυ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων

Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὡς ἡ' ^χν ^ναι νοι μεν εὐ λο γου μεν ^χν ^Δ και προ
σκυ νοι ου ου μεν τον Κυ ριον ^νν
Εὐ λο γει τε Παι αι αι δες ^νν της Τρι
α δος ι σα ρι θμοι ^ελ ^λ Δη μι ου ρ γον Πα τε ρα
Θε ον ^νν υ μνει ει τε ^Δν τον συ γ κα τα βαν τα
Λο ο γον ^ελ ^λ και το πυ ρ εις δρο σον με τα α
ποι η σαν τα ^νν και υ πε ρυ ψου τε το
πα α σι ζω ην πα ρε χον ^Δν Πνευ μα πα
να γι ον ^Δν εις τους αι ω ω να α α ας ^νν

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

α α σαι αι γε νει αι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις

ν ν

αυτον

ν
Δ

ν N
Δ T ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φιμ ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ν

ν N
Δ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

ν Δ νι αυ του Δ δι ε σκορ πι σεν Δ υ πε ρη

ν φανους δι α νοι ακα ρ δι ι ας αυ των ν

ν N
Δ T ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το^χ ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^ν

^χ^N ^ν **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων

και υ υ ψω σε τα πει νους^Δ πει νων τας ε

νε^χ ε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν

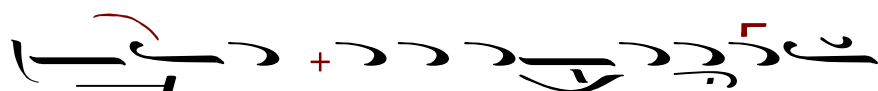
τας ε^ν ζα πε στει λε κε νους^ν

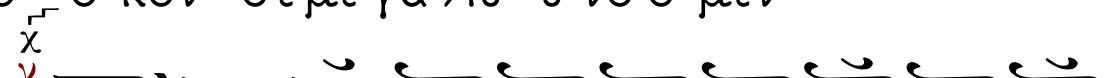
^ν^N **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

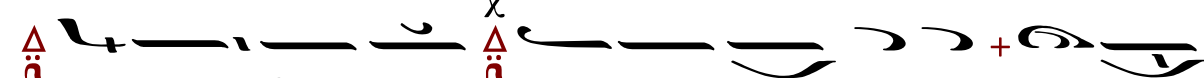
Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

 το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν ν

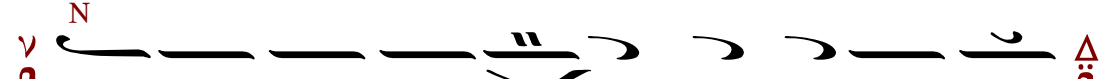

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

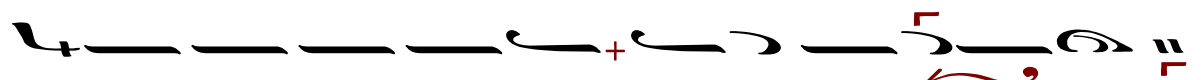

 αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους κα θως

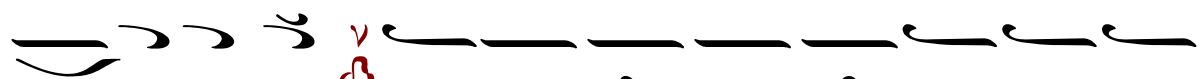

 ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων

 τω Α βρα αμ και τω σπερμα τι αυ του

 ε ως αι ω νος

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

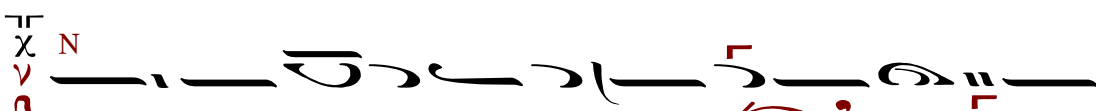

 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή

 Μυστικός εἰ Θεοτοόο κεε Πα
 ραδεισος ἀγεωργήτως βλα
 στησσα Χριστον υφου του Σταυ
 ρου ζωηφορον εν γη πεφυτου
 ουργηται δενδρον διου νυν υψου με
 νου προσκυνου ουντες αυτον σεεμεγα
 λυνομεεεεεεν

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλήκτου, ἐπέτυχες καταλιπών, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, σὺν παισὶ θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πανολβίῳ· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, Εὐστάθιε θαυμαστέ, ἐορτάζομεν μνήμην.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ.

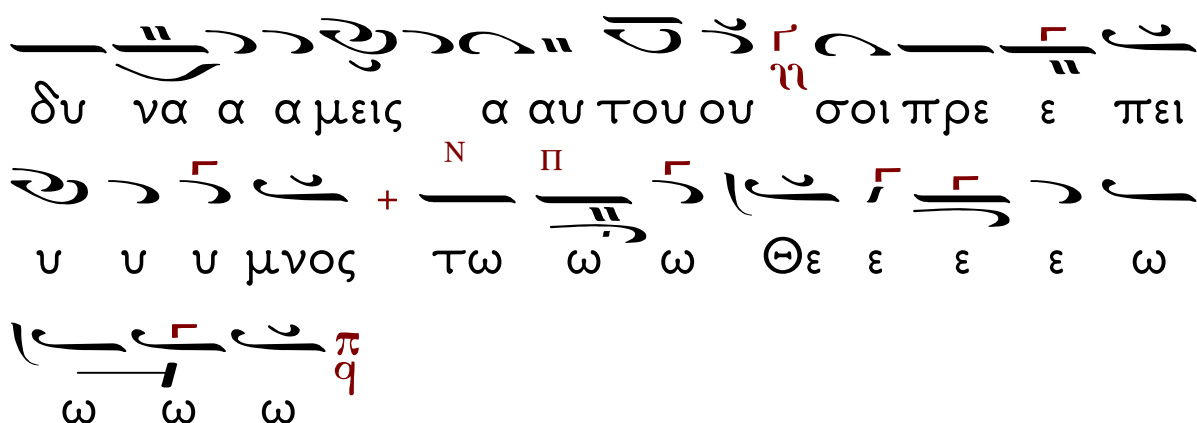
Ἦχος β' - Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρροῦντες τῇ Θεοτόκῳ, ἐχθροὺς διπλοῦς τροπούμεθα κατὰ κράτος, τὸν Σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου, ὄπλον ἡμῖν καὶ τρόπαιον, ἀσπίδα ξίφος καὶ δόρυ, καὶ βέλος κατὰ Βελίαρ.

Εἰς τοὺς Αἰνους.

ᾠχος 4 Πα

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω
 ω ω ω Θε ε ε ω ω
 Αι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

Εἰς τοὺς Αἶνους
ιστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Σπικηρὰ προσόμοια.
Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Εὐστάθιε τοῦ σοῦ, βίου τὴν χρηστότητα, ὡς ἀληθῶς ἀμειβόμενος, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὥφθη ἐν Σταυρῷ σοι, καὶ φωτὶ τῆς χάριτος, κατηύγασε σοφὲ τὴν καρδίαν σου· ὅθεν τῆς κλήσεως, κατ' ἀξίαν πεπολίτευσαι, καὶ ἐν ἄθλοις, ἱεροῖς ἠρίστευσας.

^π
^χ
^π
^q

Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και
 κι θα α ρα

Παμμάκαρ Εὐστάθιε πολλαῖς, ὁμιλήσας
 θλίψεσιν, ὑπομονῆς ὥφθης ἄγαλμα, Ἰὼβ
 μιμούμενος, τὴν στερρὰν ἀνδρείαν, καὶ ψυχῇ
 θεόφρονι, ὑπέστης πειρασμῶν τὸ ἐπίπόνον· ὅθεν ὁ
 Κύριος, θαυμαστῶς σε ἐμεγάλυνε, καὶ Μαρτύρων,
 δόξης σε ἡξίωσε.

^π
^χ
^π
^q

Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
 γα α νω

Παμμάκαρ Εὐστάθιε τὴν σὴν, ὀλικῶς πρὸς
 Κύριον, ζῶην σοφῶς ἀναθέμενος, αὖθις
 ἀπέλαβες, τοὺς σεμνοὺς υἱοὺς σου, καὶ τὴν σὴν
 ὁμόζυγον, δοξάζων τοῦ Σωτῆρος τὴν πρόνοιαν,
 μεθ' ὧν διήνυσας, τὸν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως, καὶ
 τῆς ἄνω, δόξης ἡξιώθητε.

^χ_π⁹ Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^Δ_ῥ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λα γμου ^χ^Δ_ῥ πα σα πνο η αι νε σα τω
 τον Κυ ρι ον ^Δ_ῥ

Παμμάκαρ Εὐστάθιε στερρῶς, φέρειν τὰ
 ἐπώδυνα, τοὺς σοὺς βλαστοὺς καὶ τὴν σύμβιον,
 λόγοις ἐπήλειψας, καὶ ἀνδρειοφρόνως, δι'
 ἀγάπην ἔνθεον, τὸν ἐν πυρὶ ὑπέστητε θάνατον,
 καὶ πρὸς ἀθάνατον, εὐφροσύνην ἀνεδράμετε,
 ἀφθαρσίας, τὸ στέφος δεξάμενοι.

Δοξαστικόν.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

Δοξα Πααατρι και Υι ωω
 και αγι ωω Πνεεεε ευμααα
 αα Πνευματι
 Την στρατοπεδαρχιιαν της κατω
 βασιλειας αποβαααλομεενος
 και διαζωου οοφθεντοος σοι εν ει
 κονι του Σωτη η ηροος η ημων
 γενοομενος ερααστης νυν συγχορευ
 ει εις τοι οισ αα ανω συνγυναικισου
 και αι τε εκ νοις παμμακαρ Ε ευσταααα

θι ι ι ι ε ^ν δι ο δυ υ σω ω που ου
 ου με ε ε εν σε ^Δ τω Κυ ρι ω πρε ε σβε ε ευ
 ει ν υ πε ε ερ των ψυ χω ω ω ων η η η
 η μων ^ν

Καὶ νῦν...

Τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ'.

^{τχ}
^ν
^α **Κ**αι νυ υν και α ει ⁶_λ και εις του ους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α α μην ^ν
^α **Ο**ν περ παλαι Μω υ υ σηης ⁶_λ προ τυ
 πω ω σας εν ε α αυτω ^α τον Α μα ληκκα
 τα βα λων ε τρο πω ω ω σα α α α το ^ν
 και Δα βιδ ο ο με λω ω δος ^α υ πο πο
 ο δι ο ον σοι βο ο ων ^α προ σκυ νει σθαι δι
 ε ε τα ζα α το ⁶_λ τι μι ον Σταυ ρον σου Χρι
 στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος ^ν
^α ση

με ε ρον α μαρ τω ω λοι προ ο σκυ νου
 ου ου ουν τες χει ει ει λε ε σιν α να
 α α ζι ι ι ι οις σε τον κα τα ζι ω
 σα αν τα πα γη η ναι εν α αυ τω α νυ
 μνου ουν τε ες βο ω ω ω με ε ε εν σοι
 Κυ ρι ε ε συν τω λη η η στη η
 της βα σι λει ει ει ει ει α α α ας σου
 ου α ζι ω σον η η μα α α α α α ας

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἦχος λ' α' Νη

Δοξα α σοι τω δει ζαν τι το φως δοξα
 εν υ ψι ιστοις Θεω και επι γης
 ει ρη η νη εν αν θρωποις ευδο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ευ
 χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α
 λην σου δο ζαν
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε
 ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
 νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευ μα
 Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
 ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α
 μαρ τι αν του κο ο σμου ε λε η σον
 η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του
 κο ο σμου
 Προσ δε ε ζαι την δε η σιν η μων ο
 κα θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος
 και ε λε η σον η μας
 Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος
 Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

ου Πατρος αμην

ν
Α

^N
ν
Α Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε ^Δ
Α και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι

ω ω νος

ν
Α

^N
ν
Α Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη ^Δ
Α α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

ν
Α

^N
ν
Α Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων ^Δ
Α και αι νε τον και

δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α σου ^Δ
Α εις τους

αι ω νασα μην

ν
Α

^N
ν
Α Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας ^Δ
Α κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

ν
Α

ν
Α Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{6λ} ^σ
δι δα

^Δ ^σ ^Δ ^σ (τρίς) ν
ζο ον με τα δι και ω μα τα α σου

^N
ν
Α Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θη ση

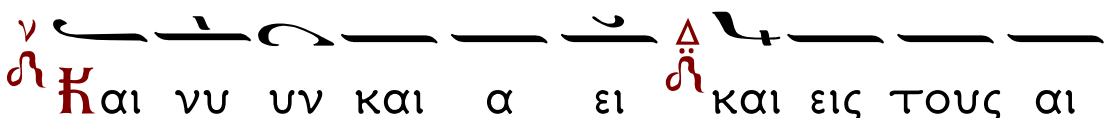
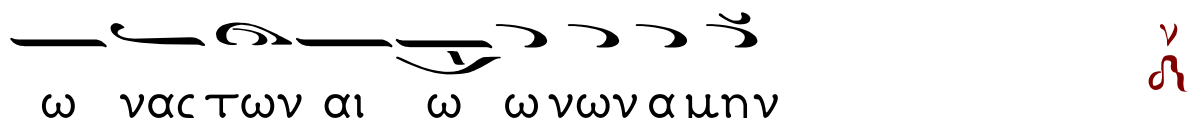
μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ^Δ ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου ^Δ ο τι η μαρ το ον

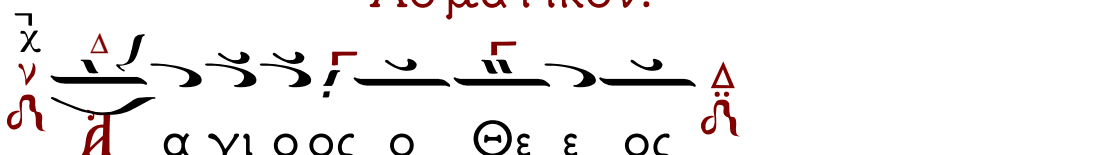
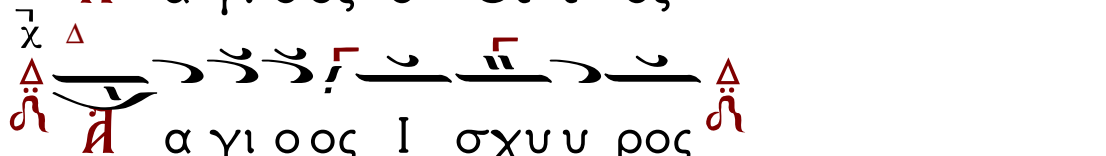
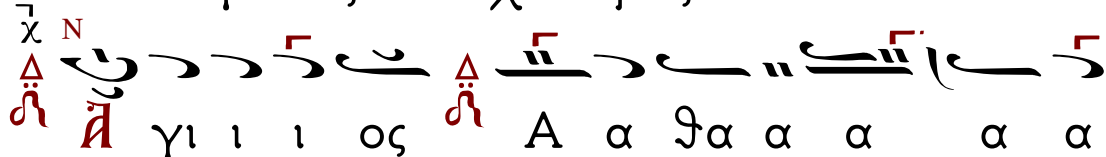
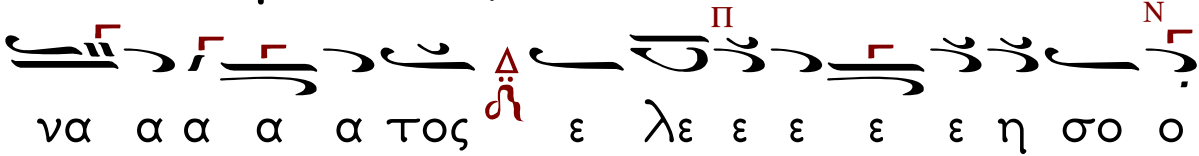
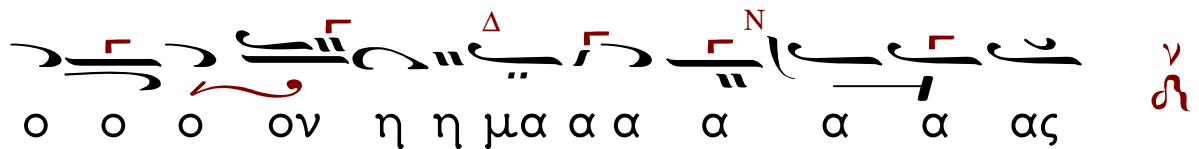
σοι ^ν
Α

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον
 με του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ
 ει ει ο Θε ος μου
 Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
 τω φω τισου ο ψο με θα φως
 Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
 νω σκου σι σε
 Α γιος ο Θε ος Α γιος Ι σχυ ρος
 Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας
 Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

 και νυ υν και α ει και εις τους αι

 ω νας των αι ω ω νων α μην

 Ἁ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

 Ἁ α γι ο ος ο Θε ε ος

 Ἁ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

 Ἁ γι ι ι ος Α α θα α α α α

 να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο

 ο ο ο ο ν η η μα α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἦχος ♩ Πα

♩ Π
π ♩

Ἄ γρευ θεις ου ρα νο θεν προς ευ σε βει

αν εν δο ξε τη του σοι ο φθεντος δυ να

α μει δι ε λα φου Ευ στα θι ε ποι κι

λους κα θυ πε στης πει ρα σμους και η θλη

σας λαμ πρως υ περ Χρι στου συν τη θει α

σου συμ βι ι ω και τοις υι οις φαι δρυ νων

τους βο ων τας σοι δο ο ξα τω δε δω

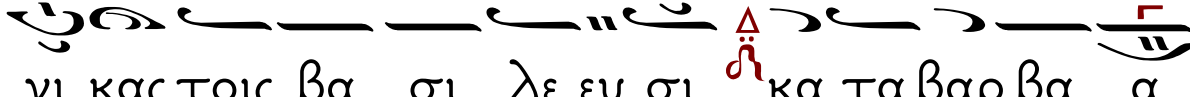
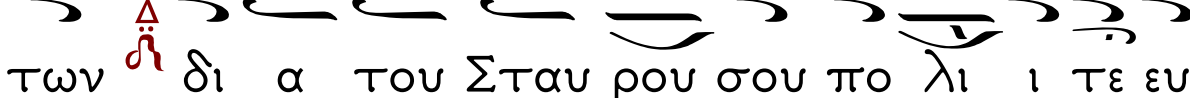
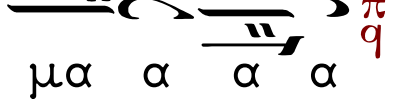
κο τι σοι ι σχυν δο ξα τω σε ε στε

φα νω σαν τι δο ξα τω δει ξαν τι σε εν παν

τι Ι ωβ παμ μα καρ δευ τε ρον

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

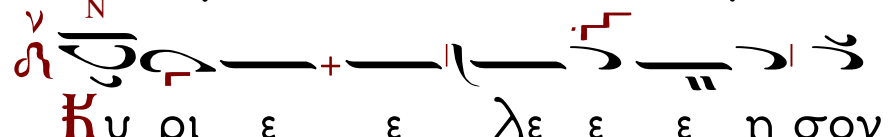
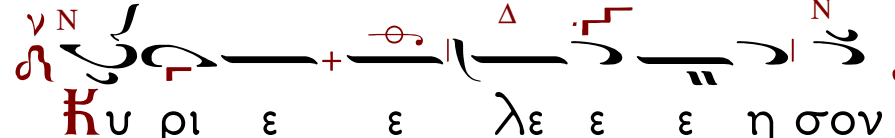
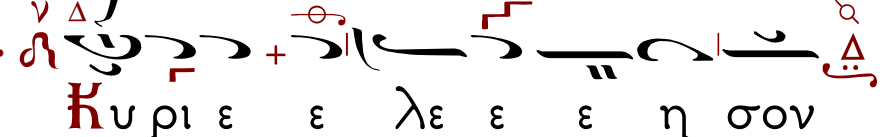
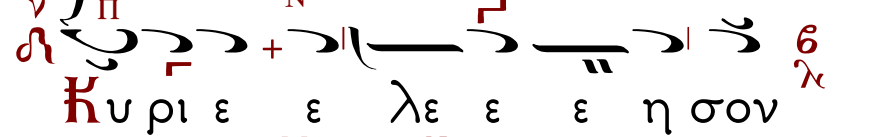
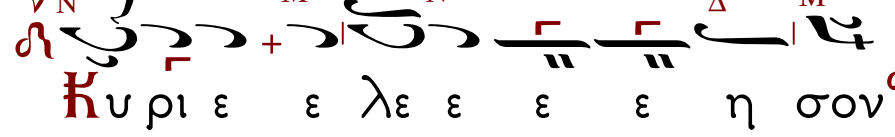
Ἦχος ♯ Πα

^{χ^π}
^{π^q} ^Δ
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ και
 + ^Δ ^{π^q}
 ευ λο γη σον ^Δ την κλη ρο νο μι αν σου
 ^Δ
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ βα α
 ^{π^q}
 ρων δω ρου με νος ^{π^q} και το σον φυ λα ατ
 ^Δ
 των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 ^{π^q}
 μα α α α

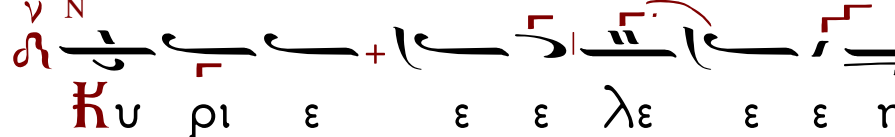
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

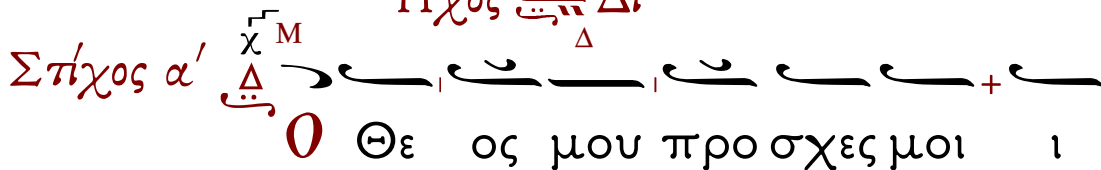
ΕΤΕΡΑ

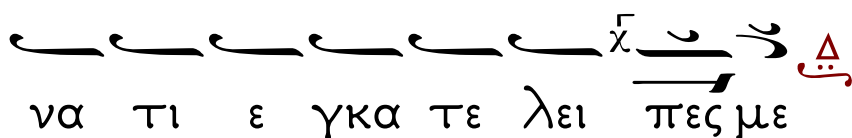
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

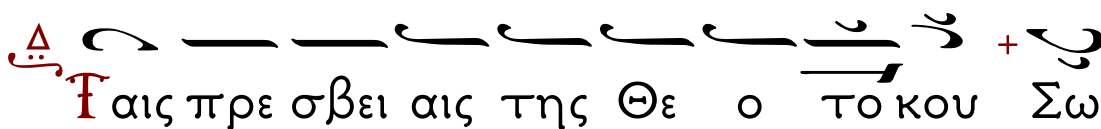
Ἀντίφωνα τοῦ Σταυροῦ.

Ἀντίφωνον Α΄.

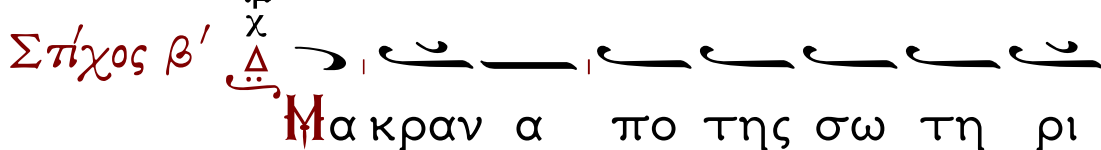
Ἦχος Δι

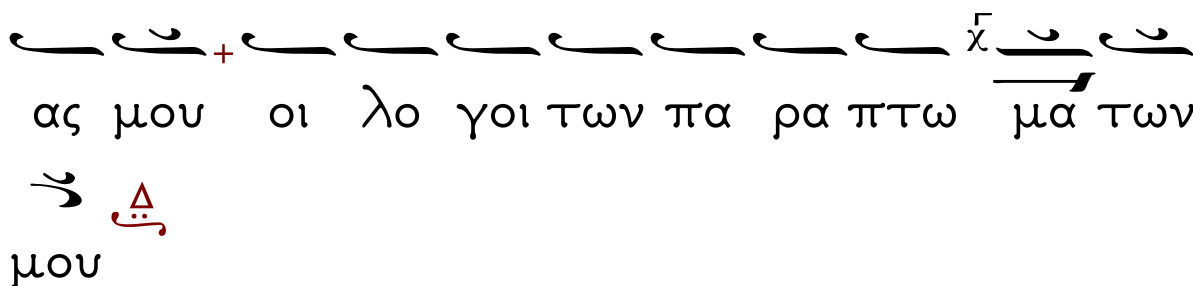
Στίχος α΄ **Ο** Θεος μου προσχες μοι

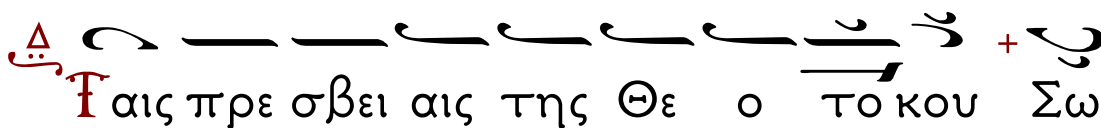
 να τι εγκατελειπες με

 Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σω

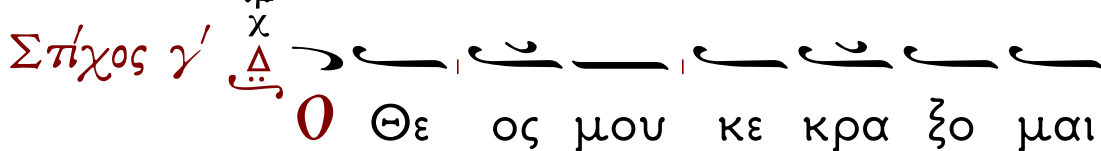
 τερ σωσον ημας

Στίχος β΄ **Μ**ακραναπο της σωτηρι

 ας μου οι λογοι των παραπετωματων
μου

 Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σω

 τερ σωσον ημας

Στίχος γ΄ **Ο** Θεος μου κεκραξομαι

η με ρας και ουκ ει σα κουση

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

Σπύχος δ' Κυ δε εν Α γι ω κα τοι

κεις ο ε παι νος του Ισ ρα ηλ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου

Σω τερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'.

^π_χ
^Δ Ἄ μη ^π_χ ην

Στίχος α' ^π_χ
Ι να τι ο Θε ος μου α

πω σω εις ^Δ τέλος

^Δ **Ω** σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ^Δ ψαλλοντας σοι αλ

λη λου ι α ^Δ

Στίχος β' ^π_χ
Μνησθη τι της συ να γω γης

^π_χ
^Δ σου ης ε κτη σω απ αρχης ^Δ

^Δ **Ω** σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ^Δ ψαλλοντας σοι αλ

λη λου ι α

Στίχος γ' ^χ **Ο** ρος Σι ων του το ο κα

τε σκη νω σας εν αυ τω

Ε ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ

λη λου ι α

Στίχος δ' ^χ **Ο** δε Θε ος Βα σι λευς η

μων προ αι ω νων ηρ γα σα το

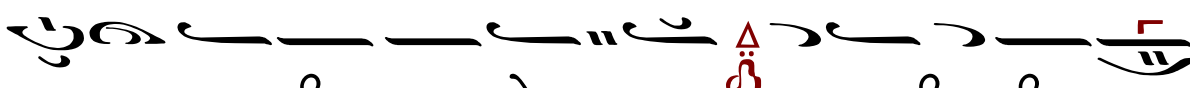
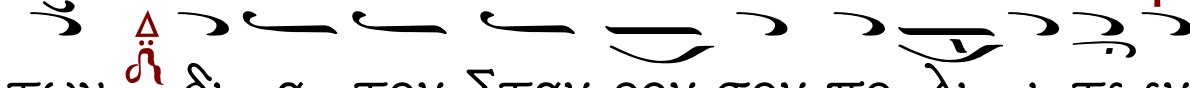
Ε ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ

λη λου ι α

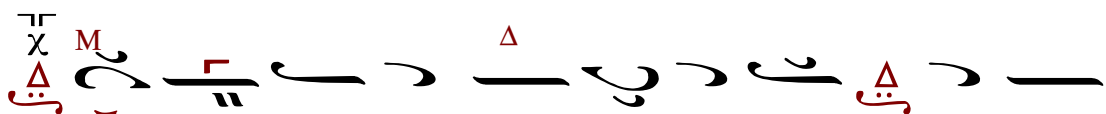
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως
 ε ε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

στε ο Θεος θανα ατωω θανα τον πα
 τησας ει εις ων της Α γι ας Τρι αδος
 συνδο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι και τω
 Α γι ω Πνευματι σωσον η μα α
 ας

ους
^Π ^π₉ ^Δ₉
 Εωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
 + ^Δ₉ ^π₉
 ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
 ^Δ₉ ^Γ₉
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α
 ^π₉
 ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ
 ^Δ₉ ^Γ₉
 των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 ^π₉
 μα
 Σπύχος. ^χ ^Π ^π₉ ^Δ₉
 Ε ζο μο λο γη σα σθω σαν
 ^χ ^Δ₉
 τω ο νο μα τι σου τω με γα λω ο
 ^Δ₉
 τι φο βε ρον και α γιον ε στι
^Π ^π₉ ^Δ₉
 Εωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου και

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ

 σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ω

 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σα ρ κι ι ι ι

 σταυ ρω θεις ψα λ λον τας σοι α λ λη λου ι

 α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ♯ Πα

^χ
^π
^q
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
 + ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
 νι κας τοις βα σι λε ευ ι κα τα βαρ βα α
 ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ
 των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὦχος 4^ο Παπ^π
π^π

Ἄ γρευ θεις ου ρα νο θεν προς ευ σε βει

αν εν δο ξε τη του σοι ο φθεντος δυ να

α μει δι ε λα φου Ευ στα θι ε ποι κι

λους κα θυ πε στης πει ρα σμους και η θλη

σας λαμ πρως υ περ Χρι στου συν τη θει α

σου συμ βι ι ω και τοις υι οις φαι δρυ νων

τους βο ων τας σοι δο ο ξα τω δε δω

κο τι σοι ι σχυν δο ξα τω σε ε στε

φα νω σαν τι δο ξα τω δει ξαν τι σε εν παν

τι Ι ωβ παμ μα καρ δευ τε ρον

Ἐπερον. Ὡχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

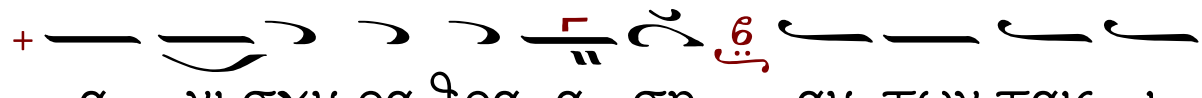
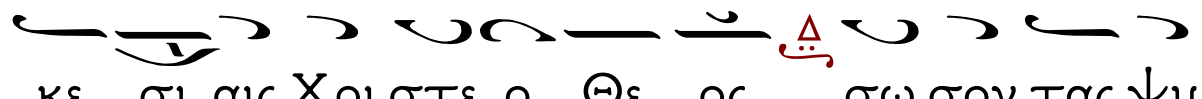
Ὡχος δ' Δι

 Οἱ Μαρτυρες σου Κυρι εν τη

 α θλησει αυ των στε φανους ε κο μι σαν

 το της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η

 μων σχοντες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

 νους κα θει λον ε θραυ σαν και δαι μονων τα

 α νι σχυ ρα θρα α ση αυ των ταις ι

 κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

 χας η μων

τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

^π_χ
 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ

Προκείμενον. Ὦχος δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **6:10-17.**

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ
κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν
πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς
στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς
τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος
τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν
πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα
κατεργασάμενοι στήναι. Στῆτε οὖν
περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ
ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ
ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ

εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες
τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα
τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·
καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε,
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστι βῆμα
Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Εκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

π̣^χ π̣^Π
 Α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον π̣

π̣^Π π̣⁺ π̣^σ π̣^σ
 Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣^Π π̣⁺ π̣^σ π̣^σ
 Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣^Π π̣^σ π̣^σ
 Α̣ οι Κυ ρι ε π̣

π̣^χ π̣^{η̣}
 Α̣ μη η η η η ν

π̣^χ π̣^{η̣} π̣^σ π̣^σ π̣^σ π̣^σ
 Α̣ και τω πνευματι ι ι ι ι σγ π̣

π̣^σ π̣^σ π̣^σ π̣^σ π̣^σ π̣^σ
 Α̣ οι οι οι οι οι Κυ ρι ε π̣ Ἑτερον.

π̣^Π π̣^σ π̣^σ π̣^σ π̣^σ π̣^σ π̣^σ
 Α̣ οι Κυ ρι ε ε ε ε ε π̣

π̣^Π π̣^σ π̣^σ
 Α̣ α α μην π̣

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ̣η̣ Πα' Ἐναρμόνιος

Ἐ
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰς Κυ υ
 ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

Ἦχος ᾠδῆς

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α
 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ
 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ
 ΧΡΙ Ι ΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΞΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ
 Α Α ΜΗΝ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

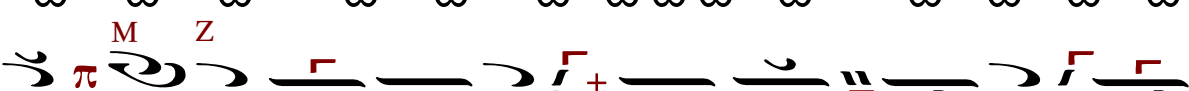
Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ^π ε εν το ο ο λω ω ων σου
^κ πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

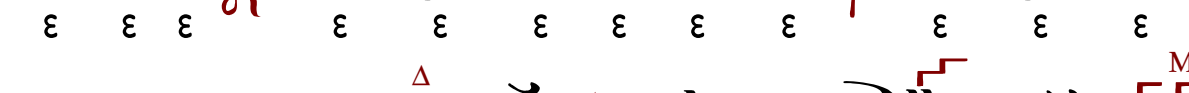

 ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

 ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

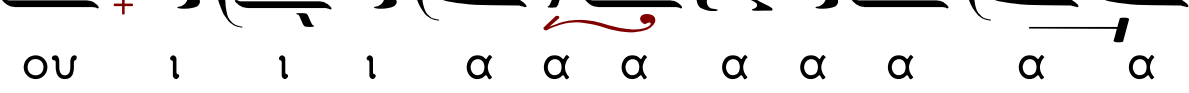

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδο μεν το φως το α λη θι νον
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον
 Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη
 γαρ η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι
 Ἀ μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

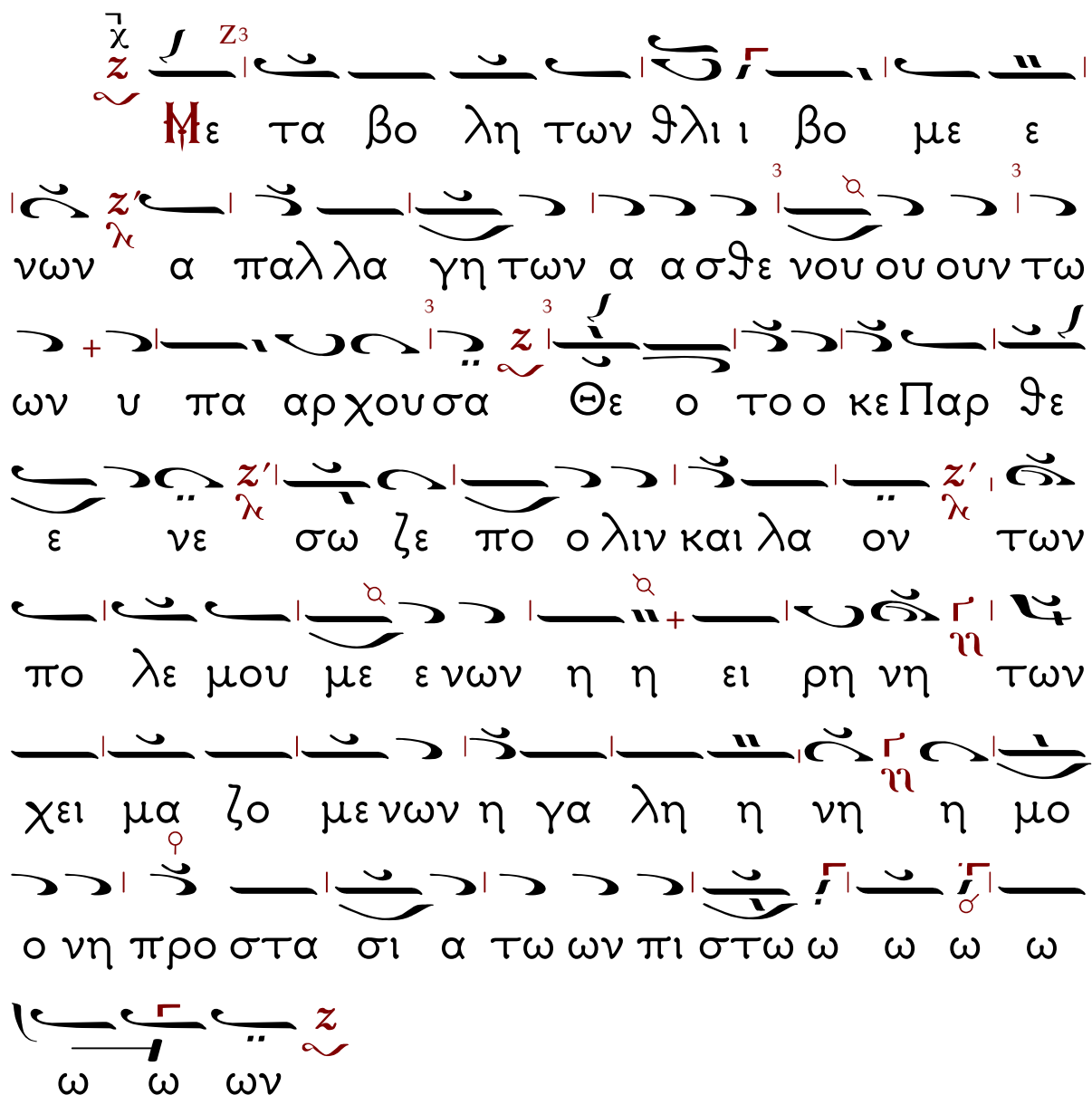
Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

20-09- ΟΡΘΡΟΣ ἉΓΙΟΥ ΕΥСТАΘΙΟΥ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

Π
ε πα ακου σον των πα ρα α κα λου ουν των
Ζ π q
Ζ Μ
σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ζ 7 Ζ

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ψω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.